

[Finn Poulsen.]

sesstoppet. Jeg er også kendt med tallene og finder det, der i den henseende er sket, hensigtsmæssigt. Jeg bemærkede, at den højttærede minister sagde, at disse lempelser jo ikke uden videre førte til, at man satte arbejdet i gang, og det er en af de ting, som jeg lægger vægt på. Jeg tror ikke, det er betænkeligt at lempe igangsættelsesstoppet. Jeg tror, det er gavnligt. Man kan naturligvis være i den ganske konkrete situation at skulle gøre det, som man gjorde i sin tid; men som almindelig regel er det forkert, og hvis man indretter en lovgivning på boligbyggeriets område, der administreres af det private erhvervsliv, som alle andre afgørende produktionsgrene i dette land gør, må den slags dispositioner ikke være mulige. Den private bygherre må være klar over, at hans er ansvaret og hans er risikoen, og så vil naturligvis de, der projekterer og bygger inden for boligbyggeriet, tage samme hensyn i betragtning som andre producenter: kan du få din plan gennemført? Er der arbejdskraft til det? Byggherren spørger entreprenøren: kan du gennemføre arbejdet? Det vil der ikke blive noget problem med, men når man først begynder at arbejde med det, er det en nærliggende tanke at sige: lad os bare mase på, lad os bare lave projekter, for skulle det gå galt, kommer der nok en venlig minister og hjælper os. Det er en form for barnepigesystem, som ikke er noget værd, når det kommer til stykket, og som har en evne til at give forskydninger, der på mange punkter kan hindre en rationel planlægning og også medvirke til, at man trækker arbejdskraft fra det ene sted til det andet, når man ikke har igangsættelsesstop alle steder.

Jeg har ikke så forfærdelig megen tiltro til, at en sådan administration er mulig. Det er en kæmpeopgave at skulle forestå hele den danske produktion af boliger, og det vil være særdeles nemt for mig at fremdrage eksempler på fejltagelser og fejlskøn. Jeg tør vove at påstå, at når der er boligmangel i Svendborg i dag, er en af årsagerne en bestemt disposition for ca. 2 år siden fra det høje boligministeriums side, velment, det forstår sig, men en fejlposition.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard mente ikke, vi interesserede os for det radikale parti i 1958 eller i 1955, og det kan jeg ikke rigtig forstå. Vi har vist altid interesseret os meget stærkt for det radikale parti, og det gør vi så ganske afgjort også ved forberedelse af den lovgivning, der her er tale om. Det interesserede mig, at det ærede medlem sagde, at de sidste 3 års udvikling har været den mest aktive inden for byggeriet. Det har det ærede medlem jo ret i. Den økonomiske Årsoversigt siger side 53 — hvis jeg må have lov at citere —:

„En ny lovgivning sidst i 1958 ændrede afgørende boligbyggeriets vilkår: huslejen i nyt, understøttet udlejningsbyggeri frigaves, og finansieringsvilkårene for understøttet boligbyggeri, som hidtil havde været vanskelige, blev samtidig væsentligt forbedret.“

Frigørelsen var årsagen til denne aktivitet, og derfor er det, vi spørger: er det ikke den vej, vi skal gå videre ad, er det ikke under den synsvinkel, vi skal drøfte formerne og måden, hvorpå det kan gøres? Det er derfor, vi ikke mindst ved denne lovgivnings tilrettelæggelse i allerhøjeste grad interesserer os for det ærede medlem hr. Baunsgaard og hans parti. Det var muligt, at vi i fællesskab kunne få indført bestemmelser, der mere gik i denne retning, så at vi kan bevare den høje aktivitet.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, og det gælder for så vidt også den ærede ordfører for socialdemokratiet, som trøster sig med i betragtningen af det sociale byggeri over for det private byggeri — og det var den ærede ordfører for socialdemokratiet, der særlig stærkt trak det frem — at m²-tilskuddet bliver det samme nu, idet det i det private byggeri forhøjes fra 4 kr. til 8 kr. 50 øre, at det er ikke nogen særlig god trøst. Det er nemlig et spørgsmål, om de private vil tage imod tilbuddet. Der er en bagside af medaljen, og jeg forstår, at det ærede medlem finder det hensigtsmæssigt og godt, at de private skal under kontrol — med huslejen, med igangsættelse, med projektering, udformning o. s. v. — og det er det, de skal, hvis de vil have de 8 kr. 50 øre. Det er ikke den vej, vi vil gå. Det betyder ikke en ligestilling på den måde, at det private byggeri kom-